

GårdsbyBladet

NR 1/2011 En tidning till alla i Gårdsby – Sandsbro

TEMA

Jakt

GårdsbyBladet

En tidning utgiven av
Gårdsby Sockenråd

HEMSIDA

www.gardsby.se

MAIL

red@gardsby.se

ANSVARIG UTGIVARE

Sven Schill
0470 610 19

REDAKTION

Anna Glarner
0470 77 50 65

Mona Hagström
0470 77 50 67

Christer Jonasson
0733 58 47 55

Ulf Nilsson
0470 124 21

Ulla-Britt Schill
0470 610 19

GRAFISK FORM & LAYOUT

Kajsa Nilsson
hello@kajsanilsson.se

**MEDVERKANDE I DETTA
NUMMER ÄVEN:**

Malin Andersson
Mikaela Andersson
Janne Berg
Måns Faxén
Ingvar Jonsson
Marie Jonsson
Fredrik Samuelsson
Anders Wemming

FRAMSIDA

Pointern Myran efter
lyckad jakt.
Foto: Fredrik Samuelsson.

TRYCK

Lindströms Tryckeri AB

UPPLAGA

1900 ex

Nästa nummer av
GårdsbyBladet kommer
i mitten av juni 2011.

Stoppdatum för bilder
och artiklar 15 maj.

Välkommen till ett vårgrönt nummer!

Det känns spännande och lite pirrigt att tänka på allt nytt som väntar ett nytt år. Vi är delvis en ny redaktionsgrupp som ska försöka göra Gårdsbytidningen så bra och intressant som möjligt. Hör gärna av er om ni har idéer som ni tycker vi ska ta upp. Vi som ska skriva är Ulla-Britt Schill, Mona Hagström, Anna Glarner, Ulf Nilsson och Christer Jonasson.

Det har varit en lång, snörik och kall vinter med mycket snöskottning. Visst är det mysigt med julen, julgranen med alla ljus, glögg och lussebullar men det är lika skönt när man bär ut den och kan sopa bort alla barren. Nu har ljuset återvänt. Dagarna har blivit längre, solen skiner och talgoxen har börjat sjunga sitt sit-si-tu. Våren är på väg och det är lika underbart varje år. Längtan efter dom första blommorna och flyttfåglarna som kommer tillbaka är stor. Nu kan vi äntligen börja ta våra första vårpromenader och njuta i fulla drag. Dessutom – den 19 juni har vi möjlighet att få en botanisk vandring bland vilda blommor. Ta tillfället i akt och kom (se evenemangskalendern). Ta med er fikakorgen så kan vi sitta i gröngräset och njuta av naturen. Vi kan även ta cykeln i april och åka runt till våra konstnärer i Gårdsby socken. Då visar dom upp sina fina alster. (Se sidan 6.)

I detta nummer skriver vi också om jakt. Vi har många engagerade jägare i Gårdsby och dom skriver och berättar om de olika typer av jakt som förekommer. Intressant för oss som inte är jägare och kan få en inblick i hur det fungerar.

Det har varit ett oerhört engagemang från jägare och fiskare. Vi har fått in så många artiklar som alla har varit lika bra och lärorika men vi har inte fått plats med allt i denna tidning. Vi är jättegglada att så många vill skriva och vi tackar er allihop för era insatser. Vi lovar att dom artiklar som inte är med i detta nummer kommer in i tidningarna framöver.

Ulla-Britt Schill

Salong Tofta Klippstuga

Carina
Tofta Torpagård
355 92 Växjö
E-post: mikael.jonsson3@gmail.com

Tidsbeställning: 0470 – 650 16 eller 0730 – 70 68 73

INNEHÅLL GÅRDSBYBLADET NR 1 2011

4 ÄLGJAKT

Lär dig mer om älgjakten i Gårdsby socken.

6 GÅRDSBYRUNDAN 2011

En mängd konstnärer visar upp sina verk den 16–17 april.

8 JAKT MED STÅENDE FÅGELHUND

Om hur fågel jagas med hjälp av hund.

9 DOVHJORTAR

En ny art att vara rädd om i vår trakt.

10 EN HELT VANLIG HARJAKT – SOM BLEV OVANLIG

Följ med ut i skogen på harjakt.

12 EVENEMANGSKALENDERN

BLOMSTERVANDRING

Ta chansen att lära dig mer om blommor!

PROFFSET
ADMINISTRATIONSSERVICE AB

Vi hjälper er med bokföring, bokslut och deklarationer

Hemsida: www.proffset.eu | E-post: info@proffset.eu
Proffset AdministrationsService AB | Källelundsvägen 8 | 360 43 Åryd
0470 - 77 44 30 | 0708 - 77 43 64 | 0703 - 15 86 49

Har du ont om tid och huvudvärk över alla papper? Vänd dig till oss med förtroende, vi har 20 års erfarenhet i branschen.

Älgjakt

Text: Ingvar Jonsson, Malin Andersson, Mikaela Andersson

Ingvar Jonsson berättar om hur älgjakten fungerar i Gårdsby socken och Malin och Mikaela Andersson tar oss med på jaktdagar i skogen.

Jakten på riks nivå leds av Svenska Jägareförbundet och Jägarnas Riksförbund. Dessa har under sig i storleksordning: länsföreningar, jaktvårdskretsar, älgskötselområden, viltvårdsområden och enskilda jaktlag.

Det finns aldrig så många jägare i skogen som första älgjaktssdagen, vanligen andra måndagen i oktober. Förberedelser, såsom provskjutning av vapen, översyn av befintliga och tillverkning av nya jakttorn, är klara. Länsstyrelsen och Växjö Norra jaktvårdskrets har rekommenderat regler för avskjutningen. Gårdsby älgskötselområde har slutligen bestämt regler för avskjutning och angett antal tillåtna djur som får fällas i de olika jaktlagen. Första morgonen får vanligen deltagarna visa upp jaktkort, vapenlicens, bevis på godkänt skjutprov och kvittera att de skriftligt mottagit regler om säkerhet, tilldelning och vilken radiokanal som skall användas med mera. Jaktledaren har försäkrat sig om tillgång till eftersökshund, som kan spåra ett påskjutet djur som inte faller på skottplatsen.

Det vanligaste jaksättet är att man går med drevkedja och driver älgarna mot strategiskt utplacerade skyttar. Jägaren går vanligen ett drev och passar nästa. Jakt med lös hund är ett annat sätt, som gör att alla utom hundföraren kan sitta på pass. Med drevkedja har man möjlighet att försöka styra älgarna bort från trafikerade vägar, vilket inte är möjligt vid jakt med lös hund. Att jaga med spårhund i lina kan vara effektivt, och även att sitta vid platser där älg brukar passera eller där god tillgång på mat finns. Av säkerhetsskäl är de flesta passen försedda med jakttorn,

viket gör att marken utgör kulfång. Passen är oftast nummerade och fördelas med hjälp av lottning. Detta gör att momentet jakt, som ofta beskrivs att försöka vara på rätt plats i rätt tid, blir helt slumpbetonat.

Älgen är ofta ett lättjagat djur, och man har därför stor möjlighet att reglera både antal och kvalitet på älgstammen. Eftersom älgen rör sig inom ganska stora områden måste många jaktlag vara överens om att jaga efter samma regler. När 2010 års avskjutning bestämdes ville man på grund av skador på skog och därtill ökat antal viltolyckor ha en minskning av älgstammen. Av de vuxna djuren som fälls skall minst hälften vara kor och kalvavskjutningen bör ligga på minst 50 procent av totala antalet fällda djur, gärna betydligt högre.

Gårdsby älgskötselområde, som består av åtta jaktlag, har år 2010 tillsammans skjutit fyra tjurar, fyra kor och tolv kalvar. Det kan tillkomma någon ytterligare eftersom jakt är tillåten hela februari i år. Lika många vuxna djur av vardera könet, och hög kalvavskjutning är helt enligt instruktionsboken. Den höga kalvavskjutningen är bra eftersom just ko med kalvar kan gå kvar i en plantering vintertid, när annan mat som bärris och lövsly inte är tillgängligt. Vid kall väderlek blir plantorna sköra och bryts lätt av när de betas och därmed kan skadorna bli omfattande. Till våren kan vi se om den ökade avskjutningen minskat skadorna på skogen och vid nästa älgjakt kan vi se om antalet älgar minskat.

Jägarens behov stannar vid tre saker - hund, frysbox och ett rejält fruntimmer.

Tvillingarna Malin och Mikaela Andersson är 13 år och har redan varit med i älgjakter flera år. De är döttrar till jaktledare Niklas Andersson.

Älgjakt med Malin och Mikaela – Måndag 11 oktober 2010

Tidig morgon. Mörkt ute. Lätt dimma. Ja, så här började den första älgjaktsdagen för jaktlaget i Norrgårda viltvårdsområde. 07.30 började jaktledaren Niklas Andersson prata om regler för jakten. Martin Gustafsson kom som vanligt för sent och fick skämmas inför de andra som fick vänta på honom.

Vi började med drev i Norragårdshagen i Stojby. Där hade vi kontakt med ensam kalv och ko med dubbelkalv, men inget sköts.

Nästa drev gick i Kronohagen. Där sköt Ejje en kalv från en av de kor som forskarna satt sändare på. Kalven var rätt stor. Jämthundsvalpen Zäta nafsade lite i älgen och fick pälsår i munnen. Husse Niklas Andersson skrattar åt honom när han nyser till. Helgasjödrevet gjorde vi sedan, men ingen älg visade sig.

Tisdag 12 oktober

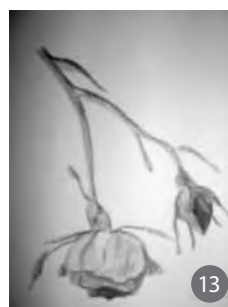
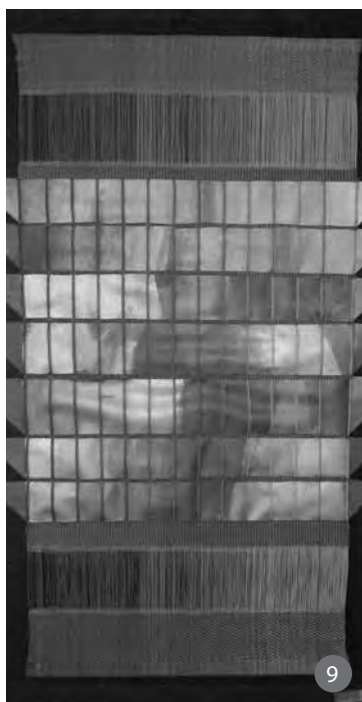
Vi börjar med att samlas vid Ekesås jaktstuga på morgonen. Det första drevet blir Sandsbrodrevet. Där skjuter Marie Jonsson en kalv. Kalven var normalstor. Zäta får träna att spåra sista biten fram till skottplatsen. När han kom fram började han rycka i pälsen och skälla. Marie fick en kvist i hatten på jägarvis, innan hon tog ur älgen. Sedan kördes älgen till slaktboden.

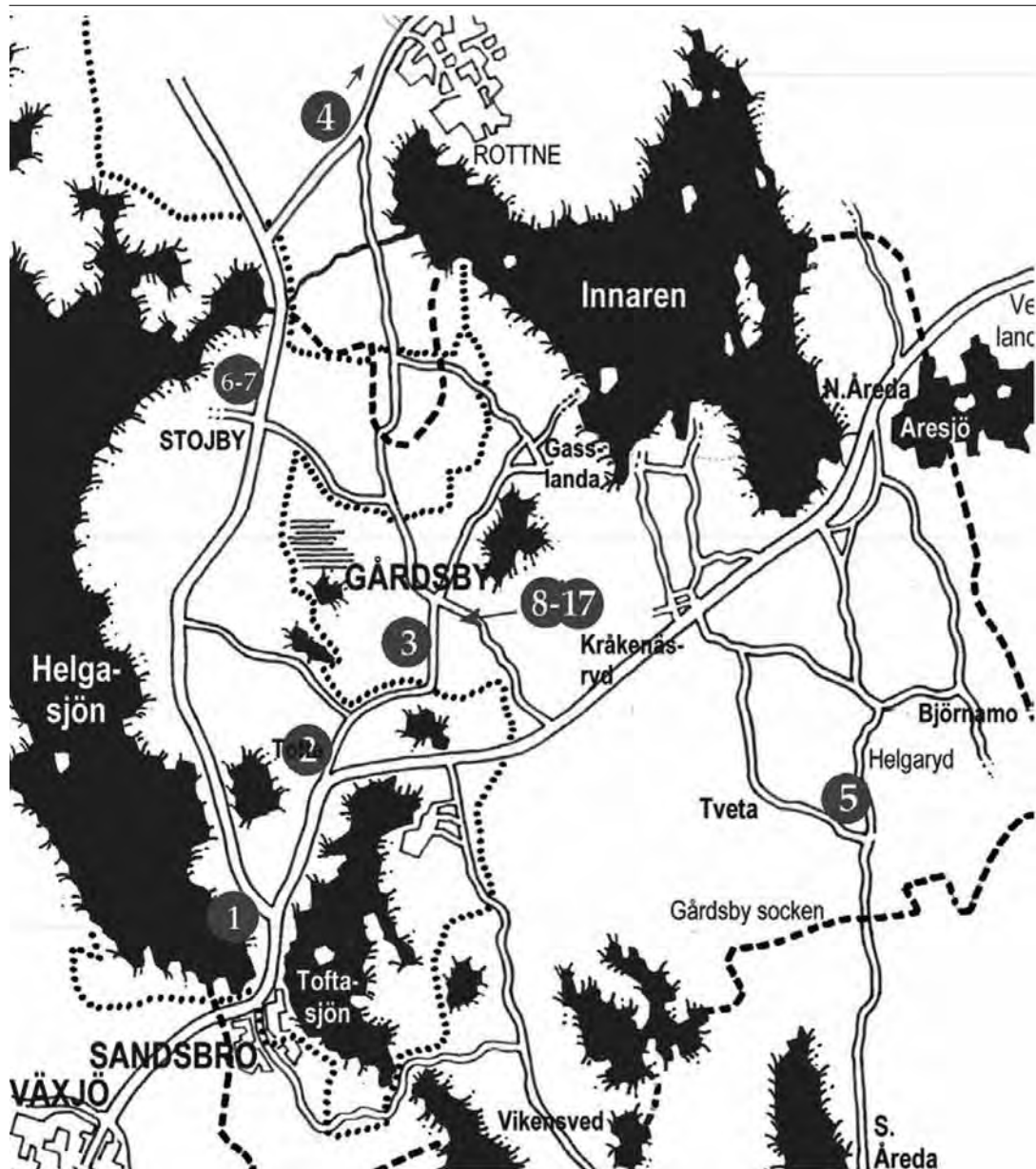
Härnäst blev det drev i Holmarna och det sågs en ko med dubbelkalv. Sista drevet blev i Hästhagen, där Ejje sköt en stor kviga.

HANTVERK OCH KONST PÅ GÅRDSBY KULTURRUNDA 2011

16 & 17 APRIL 11.00–17.00

När våren kommer i april bjuds som vanligt på kulturrunda med nya och gamla utställare. Lördag 16 april och söndag 17 april klockan 11–17 är du välkommen till ateljéer och utställningar. Dessa hittar du på vår karta här intill. Kartan finns även på Toftastrands konditori i Sandsbro och på biblioteken. Titta efter blågula koner! Veckan innan kan du se deltagarnas konst på biblioteket i Växjö. Se också www.gardsby.se där konstverken finns i färg.

DELTAGARE

<p>1 Kristina Ekström, Sandsbro
Artea bokförlag
Plats: Dungevägen 2
I Sandsbro-rondellen kör
mot Rottne ca 100 m, sväng
vä Lövängsvägen, 1:a huset
på hö sida.</p> <p>2 Toni Sjö, Tofta
Olja, akryl (www.tonisjo.se)
Plats: Hagäng, Tofta
Från väg 23 mot "Gårdsby 3",
efter 100 m ligger Hagäng
på vänster sida.</p> <p>3 Christina "Ninni" Ögren,
Gårdsby
Broderar och syr kläder
och väskor
Plats: Gårdsbyvägen från
väg 23 ca 2 km, mitt emot
Smedjan (puben).</p> | <p>4 Hillebil Andersen, Ödetofta
Akryl, olja
Plats: Kör till Rottne, i
rondellen mot Åby ca
500 m sväng mot Ödetofta.
Kör mot Tolg ca 600 m, hus
på hö sida.</p> <p>5 Marita Midénius, Kyrkeryd
Keramik, tavlor
Plats: Väg 23 till N Åreda, hö
mot S Åreda, 4 km Kyrkeryd,
1:a hö sida.</p> <p>6 Mona Hagström, Stojby
Textil, akvarell
Plats: Rottnevägen, 1:a
avtagsv. mot Stojby, kör 1
km, därefter till vä mot
Dalåkra, 100 m.</p> <p>7 Kurt Hermansson, Stojby
Trädgårdskonst i järn, trä
och betong
Plats: Se ovan.</p> | <p>UTSTÄLLARE I
HANTVERKSHUSET
GÅRDSBY
Plats: Från Gårdsby Säteri
mot kyrkan 100 m, hö 100 m.</p> <p>8 Masiza Gowenius, Gårdsby
Möbelsnickeri</p> <p>9 Bodil Hörlén, Tofta
Textil konst</p> <p>10 Peder Gowenius, Gårdsby
Lera, trä, akvarell, olja</p> <p>11 Ahmet Kapetanovic,
Gårdsby
Akryl, olja</p> <p>12 Henrik Jensen, Gårdsby
Träsvarvare</p> <p>13 Agneta Lundh, Gårdsby
Bildkonst</p> | <p>14 Jennie Jaksik, Gårdsby
Textil</p> <p>15 Jenny Eneroth, Gårdsby
Textil, måleri</p> <p>16 Josefina Estrada, Gårdsby
Akryl</p> <p>17 Siv Salomonsson, Gårdsby
Textila bilder</p> |
|---|--|--|---|

JAKT MED STÅENDE FÅGELHUND

Text: Fredrik Samuelsson

En av de kanske mindre vanliga jaktformerna i Småland är jakten på fågel med stående hund. Jakten inriktar sig främst på hönsfåglar med dess karakteristiska beteende att trycka då en fara nalkas, vilket i denna jaktform utnyttjas av jägaren. Att långsamt röra sig fram i en blåbärsgranskog i jakten på en tjädertupp eller att njuta av att se en engelsk setter sträcka ut på ett vidsträckt fjäll är upplevelser som är fågelhundsjägaren förbehållet.

Jaktbart vilt

Som berörts ovan är det framförallt hönsfåglar denna jaktform bedrivs på och dessa delas upp i två familjer, fälthöns och skogshöns. Bland fälthönsen är raphöns och fasaner de dominerade ur jaktsynpunkt och hos skogshönsen är det framförallt tjäder, orre och ripa vi tänker på. Ripa finns endast i de norra delarna av landet.

De äldre sockenborna minns säkert då raphöns och fasaner var en vanlig syn i landskapet, men tyvärr är dessa numera att betrakta som mycket sällsynta. Med vissa undantag finns det idag endast jaktbara stammar av fasaner och raphöns på Öland, Gotland samt Skåne. På flera håll sker dock utsättningar av fältfågel som berikar jaktmarkerna. Skogshönsen har klarat sig något bättre och på flera håll i Småland finns det jaktbara stammar av både tjäder och orre.

Hundarna

De hundar som används brukar delas upp i brittiska och kontinentala raser och till de brittiska hör de olika settrarna, till exempel engelsk setter samt pointer. Hos de kontinentala är vorsteh den dominerande rasen i Sverige men även münsterländer och breton är raser som blivit populära. Egenskaperna varierar mellan de olika raserna och lite överdrivet kan man säga att de brittiska hundarna står för elegans och stil, medan de kontinentala representerar styrka och funktion, något som också bekräftas av att de senare ofta används vid jakt efter härvilt samt eftersök.

Jakten

Jakten bygger på att hunden söker av den terräng där man förväntar sig att det skall finnas fågel och lägger upp ett

revierande sök, det vill säga hunden kryssar sig fram mot vinden. På så sätt får hunden ”med sig” marken och minimerar risken att missa ev. fågel. I princip gäller detta både när man jagar på fält, fjäll och skog men vid skogsjakt önskas ett trängre sök då man annars har svårt att ha uppsikt över hunden.

När hunden hittar fågel fattar den ett så kallat stånd vilket betyder att hunden står helt stilla med nosen pekad mot där fågeln eller fåglarna trycker. Denna egenskap är hos hunden medfödd och behöver aldrig i egentlig mening tränas. När väl hunden fattat stånd tar sig jägaren fram till hunden och manar den till att ”resa” fåglarna vilket den bör göra frimodigt och distinkt så att fåglarna lyfter och jägaren kan skjuta. Det är här mycket viktigt att hunden, i samma stund som fåglarna lyfter, är lugn och blir kvar på platsen så inte hundens säkerhet äventyras i samband med skottet. Efter ett förhoppningsvis välriktad skott ombeds hunden att apportera det fällda viltet och en nöjd hund och jägare kan fortsätta jakten.

Kort säsong

Som ägare till en fågelhund kan man konstatera att jaktsäsongen är kort men intensiv, och med vissa undantag, är det i princip endast under några veckor tidigt på hösten som jakt bedrivs. Framförallt gäller detta skogsfågel vilka trycker sämre för hunden ju längre säsongen går. Säsongen för fasaner och raphöns är längre men i takt med att fältvegetationen vissnar blir även denna jakt knepigare. Däremot blir träningstillfällena betydligt fler och ger upphov till många trevliga stunder i markerna även under icke jaktsäsong.

Som sagt, den stående fågelhundens användningsområden är relativt begränsade och är kanske inget för jägaren som vill ha mycket jakt under hela säsongen. Men är man intresserad av att ta sig an en stående fågelhund, i ett försök att uppnå det ultimata samspelet mellan hund och förare, är det definitivt värt mödan. Och när hösten kommer är förväntningarna stora vilket inte minst ger sig uttryck i alla ripjägare som drar till fjälls den 25:e augusti för att samla på sig oförglömliga upplevelser. Och längtan är inte mindre hos hundarna där dom sitter med sina nosar tryckta mot bilens bakruta, drömmande om att få sträcka ut på ett färgsprakande fjäll. Är inte detta jakt så säg.

Dovhjortar

Text och bild: Marie Jonsson

Såvitt jag vet var Rolf Hultqvist (Ekesås) och Bengt Petersson (Haketorp) de första som fick se dovhjortarna. Det är lite osäkert när det var, men förmodligen var det 2006. Rolf har berättat för mig att när han kom körande mellan Tofta och Ekesås fick han plötsligt se sju djur som inte såg riktigt bekanta ut. Han satt en lång stund i bilen och tittade på dem. Bengt såg elva stycken strax utanför Tofta by, på vägen mot Gårdsby.

Sedan 2006 har vi alltså haft en för oss ny art. Framför allt ser vi dem i Tofta och på Ekesås, men de har även spridit sig till fler ställen som till exempel Stojby och Gårdsby. Dovhjortar syns ofta i grupper och vid flera tillfällen har man sett mellan 20 till 25 dovhjortar gå tillsammans. Dovhjorten är ganska vanlig i Skåne men i resten av Syd- och Mellansverige finns den bara i mindre, fläckvisa bestånd.

Dovhjorten är större än ett rådjur och ett tydligt kännetecken är svansen som är ganska lång med mörk ovan sida och ljus undersida. Färgen är oftast rödbrun med vita prickar (sommarpäls), men de kan även vara gråbruna, svartbruna och nästan vita. Hanen kallas hjort och den kan med tiden få stora skovelhorn. Hondjuret är lite mindre än hjorten och kallas hind. I maj till juni föds kalvarna, det vanligaste är en kalv per hind. Dovhjorten har väldigt bra syn och de är svåra att komma nära. De har ett väldigt speciellt rörelsemönster när de blir skrämda, då "studsar" de iväg på ett sätt som skiljer sig markant från rådjuren.

Om man vill se dovhjortarna så är det, precis som med annat vilt, i skymningen man ska ge sig ut. På våren kan man ofta se dem gå och beta gräs på någon vall. Nu på vintern kan man ibland även se dem mitt på dagen. Om man har lite tur kan man till och med stanna bilen utan att de blir skrämda.

Vi är nog många som tycker det är roligt att det kommit dovhjortar hit till oss. Varje år ser vi att det föds nya kalvar, så vi hoppas att dovhjortarna har kommit för att stanna.

Källor: www.jagareforbundet.se, www.wikipedia.se

Hjortens horn har taggar som pekar åt olika håll och de fastnar lätt i stängseltrådar. Tyvärr har detta hänt vid flera tillfällen här i trakten. Djuren har varit rejält insnärjda och det har inte gått att hjälpa dem loss. Enda utvägen har varit att avliva dem. Därför vill vi uppmana alla som vet med sig att de har gamla stängsel som inte längre används på sina marker att plocka bort dem så fort som möjligt!

En helt vanlig harjakt – som blev ovanlig

Text: Janne Berg

ÅRET VAR 1999 och det var en fredag, närmare bestämt den 15 januari. Anki, Sivert och jag träffades klockan 08.00 för att jaga hare på skjutfältet i Kosta. En helt vanlig harjaktsdag med lite blåst och något gråmulet väder. Termometern på plus och sporadiskt med snöfläckar i terrängen.

Vi började med skogshare på morgonen och hade drev på skogshare utan att komma till skott, således även i detta avseende en helt vanlig harjaktsdag.

Efter brasa och korvgrillning spårade vi av på södra delen av fältet, där vi har fälthare. Efter många om och men lyckades vi hitta ett avhopp från en hare, som vi misstänkte var brun (det gick inte att se om det var det lite spetsigare avtrycket av fälthare eller det rundare av skogshare). Jag ställde ut skyttarna i söder, eftersom vi där har den enda trafikerade vägen på marken (det verkar fältharen känna till), och släppte min hamiltonstövare Mambo på avhoppet. Han tog slaget och började ganska snart väcka (vilket han har lätt för). Jag lämnade hunden åt sitt öde och sprang ner till ett av vägskälen i söder, vilket skulle vara mitt pass enligt tidigare överenskommelse. Nu var det bara att vänta och lyssna på Mambos väckskall. Efter cirka 20 minuter

ändrade skallet karaktär och jag meddelade på jaktradion: ”Haren är uppe!”

DREVET GICK EN stund inne i säten, därefter gick det österut mot Ideskruvsvägen. I korsningen Ideskruvsvägen – Södra Ringvägen stod jag och tittade norrut längs Ideskruvsvägen (minst 700 meters sikt). Plötsligt kom haren ut på vägen cirka 500 meter norr om mig, satte sig på vägen och lyssnade efter hunden. Skall den gå norrut ifrån mig eller söderut emot mig? Den gick söderut. På det här avståndet gick det inte att se om haren var vit eller brun, knappast att det var en hare. Men det var en hare, eftersom Mambo bara driver hare. Så småningom uppfattade jag att den var brun.

Var och en som jagat hare vet hur det är att stå och vänta på en hare som kommer ”nickandes” längs en väg. Skall den stanna, springa tillbaka och göra ett avhopp? Skall den fortsätta längs vägen och komma inom skotthåll? Eftersom fältharen brukar ha en viss förkärlek till den trafikerade Orreforsvägen, misstänkte jag att den skulle fortsätta mot mig. Mycket riktigt den fortsatte söderut. När den kommer till granbusken skall det smälla. Det hade jag re-

NYHET!

Nu gör vi även däckbyten åt er! Kom in så beställer vi nya däck till er!
Bra priser!

Omläggning däck: 400 kr Skifte av däck: 200 kr

JANSSONS HUSVAGNAR
VÄXJÖ 0470-229 44

www.janssonshusvagnar.se

Janssons Husvagnar
Tofta Stenskulle
355 92 Växjö

Tlf: 0470 – 229 44 / 0470 – 34 72 52
Mobil: 070 – 564 85 85 / 070 – 868 85 86
Mailadress: info@janssonshusvagnar.se

Öppettider: 10.00 – 16.00

dan bestämt. Haren vid granbusken, bössan till axeln och PANG! Haren satte sig, gjorde därefter ett språng i sidled och PANG! Haren fortsatte in i skogen.

NI SOM HAR varit med om en liknande situation, vet hur förvånad man blir, då haren inte dör på stället. Det andra skottet brukar inte bli så välriktat. Skottplatsundersökningen visade lite hår och ett blodstänk på en snöfläck, men haren låg inte där.

Mambo kom så småningom ut på vägen och fortsatte drevet mot skottplatsen. Hunden var cirka sju minuter efter haren, tvekade lite på skottplatsen men tog snart harslaget och drevet fortsatte in i den ursprungliga säten. Jag orienterade på radion att haren levde och att drevet fortsatte. Efter cirka fem minuter tystnade Mambo och jag gick åt det håll, där jag hörde hunden senast. Kanske haren ligger där. Då jag kom fram mot torpet Sjöalund, mötte jag hunden. Mambo kunde inte hitta harslaget igen. Jag försökte spåra av men misslyckades. Dötappt på en skadskjuten hare! Märkligt! Jag meddelade på radio vad som hänt och vi återsamlades till Sjöalund. Vi resonerade lite om vad som kunde ha hänt och Sivert sade att hunden måste ha tappat haren på vägen. Dagen började lida mot sitt slut. Vi avbröt jakten, men jag avsåg att försöka spåra lite till innan det blev mörkt. Sivert behövde åka hem, men Anki sade att hon kunde stanna en stund och hjälpa till.

JAG FUNDERADE PÅ vad som kunde ha hänt. En skadskjuten hare kan gå in någonstans (under en sten, i en stenfoot eller något liknande). Det har hänt förut. Vad fanns det för möjligheter att gömma sig i anslutning till Sjöalund, om man var hare? Stenfooten på torpet? I anslutning till ladan? Jordkällaren? Kunde haren ha krupit in i jordkällaren? Varför inte! Ingen vet ju var haren har sin gång. Jag delgav Anki mina tankar och vi bestämde oss för att kolla jordkällaren lite närmare.

Sjöalunds jordkällare är ingrävd i en kulle. Det går inte att komma in genom dörren, för där har myrorna under ett flertal år byggt sin stack. På baksidan av källaren finns ett

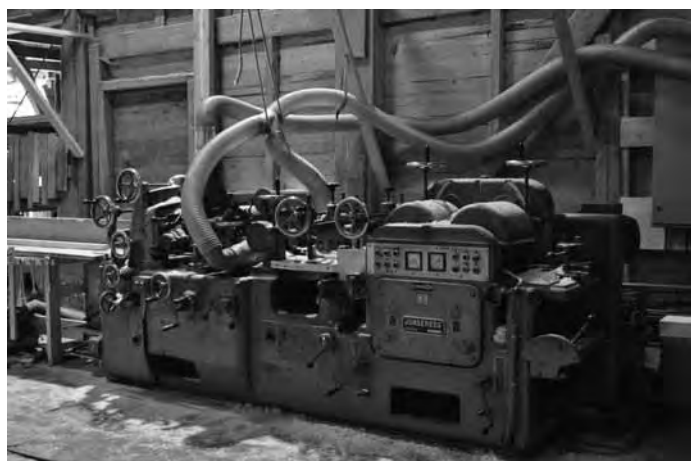
hål i stenfooten. Det var detta som blev föremål för granskning. Precis vid hålet fanns det lite snö kvar och i snön: ett harslag! Nu slutade likheten med en helt vanlig harslagsdag.

Jag lade mig ner och kikade in i hålet. Det var för mörkt för att se något. I ryggsäcken hade jag en pannlampa för eventuella eftersök i mörker. Denna kom nu till användning. När jag lyste in i hålet såg jag haren. Den satt en bit in i hålet. "Anki, den sitter i hålet. Hämta bössan!" Anki hämtade bössan (det var inte helt mörkt ännu) för att passa, om haren skulle springa ut från jordkällaren. Jag skar under tiden till en käpp, för att med hjälp av denna försöka få ut haren från hålet. Jag lade mig ner, lyste in i hålet med lampan och snodde runt käppen i harens päls, för att om möjligt dra ut haren. Det fungerade inte! Haren försvann ner i jordkällaren! Vi bestämde, att vi skulle träffas nästkommande dag klockan 09.00 vid Sjöalund medförande spade, yxa och såg. Vi ringde Sivert och berättade vad som hänt. Han lovade att komma dagen efter.

KLOCKAN 09.00 PÅ lördagen samlades vi vid Sjöalund för att fortsätta eftersöket i jordkällaren. Vi inledde med att försöka gräva ut myrstacken för att komma in genom dörren. Detta var helt omöjligt med hjälp av en spade, möjligen en grävmaskin, men då hade väl hela jordkällaren följt med inklusive haren. Det fick bli en ny öppning i taket. Vi plockade bort cementpannor samt sågade och högg ut ett hål i innertaket. Jordkällaren behövde ändå renoveras.

I jordkällaren förvarades gamla latrinkärl, tack och lov rengjorda. Vi började lyfta upp latrinkärlen, ett och ett, genom hålet i taket. Varje kärl kollades innan det lyftes upp. Haren kunde ju sitta i ett av kärlen. Nio, tio, elva, tolv. Det tolfte verkade lite tyngre, eller? I det tolfte latrinkäret satt haren. Den levde. Det visade sig senare att haren var skadad i en framtass. Det omfattande eftersöket avslutades med att haren avlivades. På vilket sätt? Det vet bara vi tre som deltog i eftersöket.

Idag är jordkällaren renoverad och utgör en vacker syn i närheten av torpet Sjöalund.

GÅRDSBY SÅG

Öppettider: Måndag till fredag, 07. 00 – 16.15

Sågade och hyvlade trävaror.
Specialtillverkning av foder efter önskemål.
Konkurrenskraftiga priser. Välkomna!

Björn: 070 – 626 41 02
Mazisa: 070 – 761 64 42
Pule: 070 – 887 03 99

EVENEMANGSKALENDER FÖR GÅRDSBY 2011

DATUM	TID	PLATS	AKTIVITET & ARRANGÖR (Sockenrådet el. Hembygdsföreningen)
lör. 30 apr.	19.30	Bolet vid Gårdsby kyrka	Valborgsfrände (S) Vi firar med eld och sång. Ta med fika och korv så grillar vi tillsammans.
fre. 6 maj	19.00–23.30	Smedjan i Gårdsby	Puben Smedjan öppnar för året! (S) Som vanligt serverar vi öl, vin och läsk, Bullens korv och snacks. Musikanter spelar!
sön. 22 maj	08.00	Sporryd	Gökotta (S) Vi träffas vid Gölen i Sporryd. Ta med er fikakorg så letar vi upp en bra plats där vi förhoppningsvis får höra Göken.
fre. 27 maj	19.00–23.30	Smedjan i Gårdsby	Puben har öppet (S)
sön. 19 jun.	10.00	Glasrikets golfklubb	De vilda blommornas dag Vi gör en botanisk vandring och får lära oss hur vi känner igen de olika blommorna. Ta med er fikakorg. Vi tar en paus och njuter av kaffet och naturen.

Blomstervandring

Text: Måns Faxén

Tänk dig en vacker sommardag då du ser dig omkring i naturen. Vad ser du då? Ser du några speciella växter eller ser du färger och blomsterprakt. Vad är det för skillnad? Jag minns när jag lärde mig känna igen åkertistel. Det var en stor upplevelse för det var en av de första växterna jag verkligen fick ett namn på. Det är en mycket vanlig växt men innan dess såg jag den ändå inte, men naturligtvis hade min blick fallit på den tidigare. Vad hade hänt? Jo, jag hade nu ett namn på växten och därmed kunde jag skilja ut den i mängden av andra växter. Jag har sedan dess flera gånger varit med om samma fenomen, med allt ovanligare växter. Det är en fascinerande process. Den tidigare vackra, men lite suddiga bilden när man ser sig om i naturen har blivit lite skarpare och lite tydligare. Man har fått en "ögonöppnare". Det är detta som gör artkännedom så intressant. Jag har också sett hur människor reagerar, som då var i den situation jag var i för 11 år sedan, då jag fick namnet på åkertistel. Exempelvis har jag sett hur människor fotar och tittar på en växt i ett nästan lyriskt tillstånd och då handlar det om en mycket vanlig växt, men som de tidigare inte kände igen eller hade ett namn på. Nu hade de dock fått ett namn på den. För min del finns denna fascination kvar, men det krävs alltmer sällsynta växter.

Jag kommer att leda en blomstervandring den 19 juni. Då är det de vilda blommornas dag. Det är faktiskt 10-årsjubileum i år. Denna dag kommer det att vara blomstervandringar i Sverige, Norge, Finland, Island, och Danmark (inklusive Grönland). Syftet är att visa vilda växter för så många som möjligt och därigenom sprida kunskap och intresse för våra fantastiska vilda växter som man finner nästan överallt, bara man har "ögonen med sig".

Alla är välkomna att delta och det är kostnadsfritt och ingen föranmälan. Vi utgår från parkeringen vid Glasrikets Golfklubb **klockan 10 den 19 juni**. Ta med god fikakorg eftersom vi kommer att pausa för fika i halvtid. Totalt är vi ute cirka 2 timmar. Klä dig efter vädret. Har man några frågor är man välkommen att höra av sig till undertecknad på telefon **073-64 52 535**.

Om intresset blir stort kommer en liknande blomstervandring göras i augusti. I så fall blir det på en annan plats, men någonstans i nord-östra Växjö.

Bakom arrangemanget står Svenska Botaniska Föreningen och Föreningen Smålands flora. Dessutom samarbetar vi lokalt med Friluftsförbundet och Gårdsby Sockenråd. Jag som kommer att leda rundvandringen är fritidsbotanist sedan 11 år. Jag är alltså inte yrkesbiolog utan jobbar som läkare på en vårdcentral.